

РЕШЕНИЕ

№ 11212

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3955** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 72, ал. 4 ЗМВР.

Образувано е по касационна жалба от полицейски орган при 01 Районно управление при СДВР – К. И. И., чрез юрк. А. А., срещу Решение № 1170/07.03.2024 г., постановено по НАХД № 10637/2023 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 104-ти състав, с което е отменена Заповед за задържане на лице № 225зз-646/28.06.2023 г., издадена от разузнавач при 01 РУ-СДВР. Със заповедта на основание чл.72, ал.1 от ЗМВР за срок от 24 часа е задържано лицето Л. К. М..

В касационната жалба се твърди неправилност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон. Сочи се, че са налице данни, от които може да се направи извод, че са налице предпоставки за задържането на лицето М.. Моли се обжалваното решение да бъде отменено, а Заповедта за задържане, като законосъобразна да бъде потвърдена. Претендира се юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от юрк. Г., която поддържа жалбата.

Ответникът - Л. К. М., редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна, а решението на СРС за неправилно.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Със заповед за задържане на лице от 28.06.2023г., издадена от полицейски орган при 01 РУ на СДВР, Л. К. М. е бил задържан на същата дата. Като основание за задържането е посочен чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, във връзка с ДП № 225 ЗМК 1030/23 г. по описа на 01 РУ – СДВР за извършено престъпление по чл. 194 НК.

Софийски районен съд приел, че оспорената заповед била постановена в нарушение на нормативно регламентираните изисквания за съдържание на акта. Нарушена била разпоредбата на чл.74, ал.2, т.2, предл.1 от ЗМВР, тъй като не били посочени конкретни фактически основания, обосноваващи прилагането на принудителната административна мярка по чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР.

Обжалваното решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му. Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Настоящата съдебна инстанция намира, че посочените в заповедта като основание за задържане номер на досъдебно производство и текста от НК, съдържащ състава на престъплението, за което това досъдебно производство се води, в достатъчна степен изясняват обстоятелствата, мотивирали полицейския орган да приложи мярката. Това сочи, че са били налице основания, които да обосновават подозрение за съпричастност на лицето към престъплението, за което е образувано досъдебното производство.

От представените по делото доказателства се установява, че има налична информация за извършеното престъпление, за което е било образувано наказателното производство, като са налице и други данни за други извършени престъпления против собствеността от лицето Л. К. М.. Образуваното ДП № ДП № 225 ЗМК 1030/23 г. по описа на СДВР, пр. пр. № 26953/2023 г. по описа на СГП е за това, че за времето от 07.06.2023 г., 23:30ч. до около 02:00ч. на 08.06.2023 г в [населено място], [улица], партрен етаж, ап. 1, чрез разрушаване на преграда, здраво направена за защита на имот – разбиване на кутия с шифър, отнел чужди движими вещи, от владението на друго – В. Г. И. и Т. И. Д., без тяхно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои. Следователно, полицейският орган е имал основание да задържи лицето с цел установяване на факти и обстоятелства за разследването.

Задържането като принудителна административна мярка се предприема с цел установяване на съпричастност при разследване срещу вероятен извършител на престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК. Само по този начин при наличие на данни за вероятно извършено от определено лице престъпление и налагане на принудителни административни мерки, съгласно разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, съдът намира, че органите на МВР могат в рамките на оперативната си самостоятелност, да

осъществяват основните си дейности, предвидени в разпоредбата на чл. 6 ЗМВР, като съобразят и целта на мярката по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, която е не да се наложи наказание за установено по категоричен начин престъпление, а да се попречи на заподозрения да се укрие или да извърши престъпление, или да осуети наказателно преследване.

Осъществяването на административна принуда в настоящия случай е била необходима, тъй като от една страна деянието, за което е провеждано разследването е криминализирано по действащото право- кражба по чл. 194 от НК, а от друга страна, наличието на данни, обосноваващи предположение за извършване на престъплението от М., е достатъчно основание за прилагането ѝ. По делото са налице доказателства за образувано досъдебно производство № зм – 1030/2023 г. по описа на 01 РУ-СДВР и данни за съпричастност в горепосоченото деяние на ответника, което също е самостоятелно основание за прилагане на процесната ПАМ.

Необоснован се явява изводът на съда за немотивираност на обжалваната заповед.

В процесната заповед за задържане информацията за престъпното деяние на задържаното лице е ясна, достатъчна по обем и разбираема като е посочено: кражба от апартамент; ДП, както и чл.194 от НК – „Който отнеме чужда движима вещ от владението на друго без негово съгласие с намерение противозаконно да я присвои...“. Така посоченото е било достатъчно, за да разбере задържаният защо е отведен в 01 РУ – СДВР, т.е. в случая, дори не е било ограничено правото на защита на лицето. Следва да се приеме, че принудителната административна мярка е наложена в съответствие с нормативните изисквания и ограничаване на правото на свобода е с оглед постигане на предвидените в закона цели.

Във връзка с изложеното, настоящият касационен състав счита, че следва да се отмени обжалваното решение и да се постанови друго по същество, с което жалбата на Л. К. М. да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, на касатора, се дължи юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции– за всяка в мин. размер от 80 лв. по чл. 27е от НЗПП вр.чл. 63д ал.4 от ЗАНН, или общо 160лв.

Водим от горното и на основание чл.222, ал.1 във вр. с чл.221, ал.2, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1170/07.03.2024 г., постановено по НАХД № 10637/2023 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. К. М. срещу Заповед за задържане на лице № 225зз-646/28.06.2023 г., издадена от разузнавач при 01 РУ-СДВР.

ОСЪЖДА Л. К. М. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи разноски в размер на 160 лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

